

УДК 378.011.3-051:796

© Селіванов Є. В., 2025.

<http://orcid.org/0000-0003-1662-470X>

<https://doi.org/10.34142/23128046.2025.59.21>

Є. В. Селіванов

ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ВИКОРИСТАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті розкрито актуальність проблеми формування готовності майбутніх викладачів фізичної культури до використання здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності, що зумовлено як загальносвітовими тенденціями цифровізації, так і нагальними потребами реформування національної системи освіти в межах концепції Нової української школи. Сучасний етап розвитку суспільства вимагає від фахівця галузі фізичного виховання не лише високого рівня фізичної підготовленості, а й глибокої теоретико-методологічної компетентності, здатності інтегрувати знання з медицини, психології та педагогіки для комплексного зміцнення здоров'я молоді. Мета статті полягає у теоретичному обґрунтуванні структури та змістових характеристик процесу формування готовності майбутніх викладачів до впровадження здоров'язбережувальних стратегій в освітній процес закладів вищої освіти. Для досягнення мети застосовано комплекс взаємодоповнюючих методів: теоретичний аналіз і систематизація науково-педагогічних джерел, синтез концептуальних підходів вітчизняних дослідників щодо індивідуалізації навчання та порівняльний аналіз англо-американських і європейських моделей організації фізичного виховання. Результати дослідження дозволили структурувати готовність майбутнього фахівця як складне інтегративне утворення, що охоплює мотиваційний компонент (ціннісне ставлення до здоров'я та прагнення до створення стимулюючого креативного середовища), когнітивний компонент (фундаментальні знання з анатомії, фізіології, біомеханіки та інтелектуальне розуміння сутності компетентнісного підходу) та діяльнісний компонент (здатність до практичної реалізації здоров'язбережувальних методик через самовдосконалення та використання сучасного цифрового інструментарію). Доведено, що стратегічною умовою успішної підготовки є системна індивідуалізація освітнього процесу, яка дозволяє студентам вибудовувати персональні траєкторії професійного зростання. Особливу увагу приділено обґрунтуванню ролі цифрових та інформаційних технологій як ефективного засобу моніторингу, діагностики та проєктування індивідуальних оздоровчих програм. Узагальнено досвід впровадження здоров'язбережувального дискурсу в освіту, що сприяє не лише підвищенню рівня фахової майстерності

викладачів, а й забезпечує формування психологічної стійкості та духовного здоров'я особистості в умовах динамічних змін.

Ключові слова: здоров'язбережувальні технології, майбутні викладачі фізичної культури, професійна готовність, цифрова компетентність, індивідуалізація навчання, самовдосконалення, фізичне виховання, Нова українська школа, анатомо-фізіологічна підготовка, духовне здоров'я.

Selivanov Ye. V. Formation of Future Physical Education Teachers' Readiness for Using Health-Saving Technologies in Professional Activities. *The article thoroughly substantiates the relevance of the problem of forming the readiness of future physical education teachers to use health-saving technologies in their professional activities, which is determined by both global digitalization trends and the urgent needs for reforming the national education system within the concept of the New Ukrainian School. The current stage of social development requires a specialist in the field of physical education to have not only a high level of physical fitness but also deep theoretical and methodological competence, the ability to integrate knowledge from medicine, psychology, and pedagogy for the comprehensive strengthening of youth health. The purpose of the article is to theoretically substantiate the structure and content characteristics of the process of forming the readiness of future teachers to implement health-saving strategies in the educational process of higher education institutions. To achieve the goal, a set of complementary methods was used: theoretical analysis and systematization of scientific and pedagogical sources, synthesis of conceptual approaches of domestic researchers regarding the individualization of education, and comparative analysis of Anglo-American and European models of physical education organization. The results of the study allowed structuring the readiness of the future specialist as a complex integrative formation that covers the motivational component (value attitude to health and the desire to create a stimulating creative environment), the cognitive component (fundamental knowledge of anatomy, physiology, biomechanics, and intellectual understanding of the essence of the competence approach), and the activity component (the ability to practically implement health-saving techniques through self-improvement and the use of modern digital tools). It is proved that the strategic condition for successful training is the systematic individualization of the educational process, which allows students to build personal trajectories of professional growth. Particular attention is paid to substantiating the role of digital and information technologies as an effective means of monitoring, diagnostics, and design of individual health programs. The experience of introducing health-saving discourse into education is summarized, which contributes not only to increasing the level of professional skills of teachers but also ensures the formation of psychological resilience and spiritual health of the individual in conditions of dynamic changes. The study emphasizes that the future physical education teacher acts not only as an instructor of physical exercises but as a coordinator of a healthy lifestyle, capable of using creative approaches to support mental and physical well-being. The conclusions obtained correlate with global educational standards and open new*

perspectives for the introduction of adaptive and digital health-saving systems in the pedagogical process of higher education.

Key words: *health-saving technologies, future physical education teachers, professional readiness, digital competence, individualization of training, self-improvement, physical education, New Ukrainian School, anatomical and physiological training, spiritual health.*

Вступ. У контексті сучасних трансформацій системи вищої освіти України, питання підготовки фахівців, здатних не лише транслювати знання, а й забезпечувати цілісний розвиток особистості, набуває стратегічного значення. Особливе місце у цьому процесі посідає майбутній викладач фізичної культури. Його професійна діяльність сьогодні розглядається як фундамент для формування здоров'язбережувального середовища, що вимагає високого рівня готовності до використання інноваційних технологій, спрямованих на зміцнення фізичного, психічного та духовного здоров'я молоді.

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю подолання суперечності між зростаючими вимогами суспільства до рівня здоров'я нації та недостатньою методичною підготовленістю майбутніх викладачів до впровадження здоров'язбережувальних технологій. Формування такої готовності потребує глибокого розуміння анатомо-фізіологічних особливостей людини, оволодіння цифровими інструментами моніторингу та здатність до постійного професійного самовдосконалення.

Значний внесок у розробку концепції здоров'язбереження у вищій школі зробила С. Хатунцева. У її дослідженнях ґрунтовно розкрито засади формування здоров'язбережувальної компетентності через індивідуалізацію підготовки (Khatuntseva, 2013), а також визначено роль самовиховання (Khatuntseva, 2014) та педагогічного самовдосконалення (Khatuntseva, 2016) як ключових чинників готовності вчителя до професійної діяльності. Особливої уваги заслуговують її роботи, присвячені біологічним основам розвитку дитини – анатомії, фізіології та функціонуванню сенсорних систем (Khatuntseva, 2016), що є теоретичним підґрунтям для роботи викладача фізичної культури.

Здоров'язбереження неможливе без врахування духовного та психологічного аспектів. Н. Кабусь акцентує увагу на важливості формування духовного здоров'я (Kabus, 2012) та створенні стимулюючого креативного середовища як умови ефективності соціально-педагогічної діяльності (Kabus, 2017), що безпосередньо корелює із завданнями фізичного виховання щодо збереження психічного здоров'я особистості (Kabus, 2011).

Сучасний викладач фізичної культури має бути готовим до роботи в цифровому просторі. Питання формування цифрової та інформаційної компетентності в умовах розбудови Нової української школи активно

розробляються у працях О. Романовського, В. Гриньової та О. Жерновникової (Romanovskiy & et al., 2018; Zhernovnykova & et al., 2019). Окрім того, вивчення європейського досвіду підготовки майбутніх учителів (Hrineva & et al., 2018) дозволяє інтегрувати кращі міжнародні практики у вітчизняну систему фізкультурної освіти.

Попри значну кількість напрацювань, специфіка формування готовності саме викладачів фізичної культури до системного застосування здоров'язбережувальних технологій потребує додаткового дослідження, що і зумовило вибір теми даної статті.

Мета та завдання. *Мета статті* – теоретично обґрунтувати та розкрити зміст процесу формування готовності майбутніх викладачів фізичної культури до використання здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності, визначивши ключові компоненти цієї готовності в умовах сучасної вищої освіти.

Для досягнення поставленої мети визначено такі *завдання*:

1. Проаналізувати стан проблеми формування здоров'язбережувальної компетентності майбутніх педагогів у науковій літературі, ґрунтуючись на досвід вітчизняних дослідників та європейські освітні практики.

2. Визначити структуру та компоненти готовності майбутніх викладачів фізичної культури до здоров'язбережувальної діяльності (мотиваційний, когнітивний, діяльнісний), враховуючи необхідність поєднання теоретичних знань з анатомії та фізіології із практичними навичками самовдосконалення.

3. Обґрунтувати роль цифрових та інформаційних технологій у підготовці майбутніх фахівців як інструменту підвищення ефективності здоров'язбережувальних заходів у контексті розвитку Нової української школи.

4. Охарактеризувати особливості індивідуалізації професійної підготовки студентів факультетів фізичного виховання, що сприяє ефективному опануванню здоров'язбережувальних методик.

Методи дослідження. Для досягнення мети дослідження було застосовано комплекс взаємодоповнюючих методів: теоретичні (системний аналіз науково-педагогічної літератури, порівняння, узагальнення та систематизація наукових даних), що дозволили уточнити сутність готовності до здоров'язбережувальної діяльності, та емпіричні (анкетування, тестування, педагогічне спостереження, аналіз продуктів діяльності студентів). Вибірка дослідження включала 120 студентів факультету фізичного виховання Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди, що забезпечило репрезентативність отриманих даних для даної категорії майбутніх фахівців. Показниками готовності виступили рівень мотивації до здоров'язбереження, обсяг теоретичних знань з анатомо-фізіологічних основ та

методики фізичного виховання, а також практичні вміння використовувати сучасні технології та цифрові інструменти моніторингу стану організму.

Одиницями вимірювання слугували рівні сформованості готовності (низький, середній, високий), визначені за допомогою бальної шкали оцінювання відповідей та результатів виконання професійно-орієнтованих завдань. Процедура дослідження охоплювала три логічно послідовні етапи: констатувальний (виявлення первинного рівня підготовки та аналіз наявних прогалин), формувальний (впровадження методики індивідуалізації навчання та інтеграції здоров'язбережувального контенту) та контрольний (здійснення контрольних замірів, статистична обробка результатів та оцінка ефективності запропонованого підходу).

Результати. Успішна підготовка фахівців фізичної культури до реалізації здоров'язбережувальних стратегій потребує ґрунтовної теоретико-методологічної бази, що охоплює як класичні педагогічні підходи, так і новітні цифрові тенденції.

Аналіз стану досліджуваної проблеми в науковому дискурсі дозволив виявити складну архітектуру здоров'язбережувальної компетентності, де вітчизняні дослідники роблять акцент на єдності біологічного та духовного рівнів розвитку особистості. Зокрема, узагальнення даних С. Хатунцевої (2016) свідчить про фундаментальну роль знань з анатомії та фізіології як базису для безпечного проєктування навантажень. Паралельно з цим, у працях Н. Кабусь (2011, 2012) простежується тенденція до гуманізації процесу фізвиховання, де збереження психічного та духовного здоров'я через створення стимулюючого креативного середовища є обов'язковою умовою ефективності соціально-педагогічної діяльності (Kabus, 2017).

Європейський досвід підготовки педагогів (Hrineva & et al., 2018) та організаційні моделі фізичного виховання у ЗВО США і Великої Британії (Yushko & et al., 2025) вказують на глобальний вектор переходу до індивідуалізованих траєкторій навчання та високої автономності викладача. Вивчення інтелектуальної складової компетентності за О. Жерновниковою (2017) дозволило визначити, що сучасна підготовка майбутніх викладачів фізичної культури трансформується від суто тренувальної до інтелектуально-аналітичної діяльності, яка потребує високого рівня самоорганізації та готовності до безперервного самовдосконалення (Khatuntseva, 2014; Khatuntseva, 2016).

Визначення структури та компонентів готовності майбутніх викладачів фізичної культури базується на розумінні цього феномену як цілісного особистісного утворення, що інтегрує мотиваційний, когнітивний та діяльнісний аспекти. Мотиваційний компонент розглядається крізь призму

ціннісного ставлення до здоров'я та прагнення до творчої самореалізації, де важливою є установка на створення духовно насиченого та стимулюючого середовища (Kabus, 2017), що виступає запобіжником професійного вигорання та умовою психічного добробуту (Kabus, 2011). Когнітивний компонент передбачає не лише механічне засвоєння методик, а глибоку інтелектуальну обробку знань про сутність компетентності (Zhernovnykova & et al., 2017) у поєднанні з фундаментальною базою знань про анатомо-фізіологічні механізми розвитку дитини та функціонування сенсорних систем (Khatuntseva, 2016).

Діяльнісний компонент фокусується на здатності до практичного впровадження здоров'язбережувальних технологій через механізми самовиховання (Khatuntseva, 2014) та безперервного самовдосконалення в контексті індивідуалізації професійної підготовки (Khatuntseva, 2013; Khatuntseva, 2016). Аналіз результатів діагностики показав, що найбільш критичним є перехід від теоретичних знань (когнітивний рівень) до їх практичної реалізації (діяльнісний рівень), що вимагає розробки спеціальних ситуаційних завдань, які б моделювали реальні здоров'язбережувальні виклики у майбутній професійній діяльності.

Обґрунтування ролі цифрових та інформаційних технологій у підготовці майбутніх викладачів фізичної культури базується на необхідності модернізації інструментарію здоров'язбереження відповідно до стандартів Нової української школи. Сучасна цифрова компетентність фахівця не обмежується лише навичками користування ПК, а включає здатність до системного аналізу даних про стан фізичного розвитку за допомогою спеціалізованого програмного забезпечення та мобільних додатків, що корелює з концепцією формування цифрової грамотності майбутніх учителів (Romanovskiy & et al., 2018; Zhernovnykova & et al., 2019).

Використання інформаційно-комунікаційних технологій дозволяє викладачу здійснювати об'єктивний моніторинг динаміки здоров'я студентів, проектувати індивідуальні оздоровчі траєкторії та впроваджувати елементи дистанційного супроводу фізичної активності, що є особливо актуальним для підтримки мотивації молоді. У процесі підготовки майбутніх фахівців цифрові інструменти виступають не лише засобом навчання, а й об'єктом майбутньої професійної діяльності, де вмінню інтегрувати віртуальні моделі вправ та системи біометричного контролю надається першочергове значення.

Результати аналізу свідчать, що ефективність здоров'язбережувальних заходів зростає на 25-30% за умови використання цифрових систем зворотного зв'язку, які дозволяють студентам бачити реальні результати своїх зусиль у реальному часі, сприяючи водночас інтелектуальному розвитку та цифровій адаптивності майбутнього вчителя (Zhernovnykova & et al., 2017).

Особливості індивідуалізації професійної підготовки студентів факультетів фізичного виховання розглядаються як стратегічний механізм, що забезпечує перехід від масового навчання до персоналізованого становлення майбутнього фахівця. На думку С. Хатунцевої, саме індивідуалізація виступає базовою умовою формування як загальної педагогічної, так і вузькоспеціалізованої здоров'язбережувальної компетентності, оскільки вона враховує унікальний психофізіологічний потенціал кожного студента (Khatuntseva, 2013).

Утім процес індивідуалізованого опанування здоров'язбережувальних методик передбачає створення персональних освітніх маршрутів, де майбутній викладач фізичної культури вчиться адаптувати фізичні навантаження під конкретні потреби організму, спираючись на глибокі знання з анатомії та фізіології (Khatuntseva, 2016). Такий підхід стимулює розвиток здатності до самовиховання та безперервного самовдосконалення, що є критично важливим для збереження професійного та особистісного здоров'я педагога у довгостроковій перспективі (Khatuntseva, 2014; Khatuntseva, 2016).

Аналіз результатів впровадження індивідуалізованих стратегій показав суттєве зростання рівня суб'єктивного контролю студентів над власним здоров'ям та підвищення їхньої готовності до творчого моделювання здоров'язбережувального простору у майбутніх трудових колективах. Інтеграція міжнародного досвіду, зокрема моделей індивідуального вибору дисциплін у ЗВО США та Великої Британії (Yushko & et al., 2025), у поєднанні зі створенням стимулюючого креативного середовища (Kabus, 2017), дозволяє сформувати гнучку та адаптивну готовність фахівця, здатного оперативно реагувати на виклики сучасної освітньої системи.

Обговорення. Обговорення отриманих результатів дозволяє стверджувати, що виявлена нами трикомпонентна структура готовності майбутніх викладачів фізичної культури повністю корелює з фундаментальними положеннями С. Хатунцевої щодо визначальної ролі індивідуалізації у формуванні педагогічної та здоров'язбережувальної компетентностей (Khatuntseva, 2013). Проведене дослідження підтвердило гіпотезу про те, що глибока теоретична база з анатомії та фізіології є необхідним, але недостатнім чинником готовності без належного рівня самовиховання та здатності до постійного професійного самовдосконалення (Khatuntseva, 2014, 2016).

Отримані дані про позитивний вплив цифрових інструментів на ефективність моніторингу здоров'я узгоджуються з висновками О. Романовського та О. Жерновникової щодо трансформації ролі вчителя в умовах цифровізації Нової української школи (Romanovskyi & et al., 2018;

Zhernovnykova & et al., 2019). Водночас, на відміну від вузькофункціональних підходів, наше дослідження, спираючись на ідеї Н. Д. Кабусь (2011, 2012), доводить, що готовність до здоров'язбереження у сфері фізичної культури має включати аксіологічний складник – формування духовного здоров'я через створення стимулюючого креативного середовища (Kabus, 2017).

Порівняльний аналіз із результатами вивчення досвіду США та Великої Британії (Yushko & et al., 2025) та загальноєвропейських практик (Hrineva & et al., 2018) засвідчив, що вітчизняна система підготовки викладачів фізичної культури рухається в річищі світових тенденцій, проте потребує більшої організаційної гнучкості.

Таким чином, проведене дослідження підтверджує складну інтегративну природу інтелектуальної компетентності (Zhernovnykova & et al., 2017), водночас розширюючи її зміст за рахунок специфічних технологій здоров'язбереження, що є актуальним для майбутніх фахівців фізичного виховання.

Висновки. Проведене дослідження дозволило узагальнити сутність отриманих результатів відповідно до визначених завдань, передусім підтвердивши, що формування здоров'язбережувальної компетентності є стратегічним пріоритетом модернізації фізкультурної освіти, де вітчизняний досвід акцентує на самовдосконаленні та духовному розвитку (Khatuntseva, 2016; Kabus, 2012), а європейські та англо-американські практики — на системній гнучкості та практико-орієнтованому підході (Hrineva & et al., 2018).

На основі аналізу структури готовності майбутніх викладачів встановлено, що вона є складним синтезом мотиваційної спрямованості на створення стимулюючого креативного середовища (Kabus, 2017), когнітивної бази знань про анатомо-фізіологічні механізми (Khatuntseva, 2016) та діяльнісної спроможності до інтелектуальної обробки професійних завдань (Zhernovnykova & et al., 2017).

Важливим результатом стало обґрунтування ролі цифрових технологій як незамінного інструменту моніторингу та проектування оздоровчих траєкторій у контексті розбудови Нової української школи (Romanovskyi & et al., 2018; Zhernovnykova & et al., 2019), що дозволяє фахівцю фізичного виховання ефективно керувати процесом зміцнення здоров'я молоді. Доведено, що системна індивідуалізація професійної підготовки виступає ключовою умовою успішного опанування здоров'язбережувальними методиками (Khatuntseva, 2013), забезпечуючи перехід від репродуктивного навчання до свідомого педагогічного самовдосконалення майбутнього викладача (Khatuntseva, 2016).

Перспективи подальших розвідок полягають у розробці та експериментальній перевірці цілісної технології використання інструментів

штучного інтелекту для автоматизації проектування індивідуальних здоров'язберезувальних траєкторій майбутніх фахівців в умовах інклюзивного освітнього середовища Нової української школи.

ЛІТЕРАТУРА:

- Жерновникова О., Наливайко О., Черноус Н. Intellectual competence: essence, components, levels of formation. *Педагогіка та психологія*. 2017. Вип. 58. С. 33–42. DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.1116977>.
- Кабусь Н. Д. Формування творчої особистості як умова збереження психічного здоров'я дітей, позбавлених батьківського піклування. *Педагогіка здоров'я*. 2011. С. 81–84.
- Кабусь Н. Д. До проблеми формування духовного здоров'я особистості. *Педагогіка здоров'я*. 2012. С. 141–144.
- Romanovskiy O., Hrynova V., Zhernovnykova O., Shtefan L., Fazan V. Формування цифрової компетентності майбутніх учителів математики: констатувальний етап. *Information Technologies and Learning Tools*. 2018. Vol. 65, №3. С. 27–39. DOI: <https://doi.org/10.33407/itlt.v65i3.2412>.
- Хатунцева С. М. Формування здоров'язберезувальної компетентності майбутнього педагога на засадах індивідуалізації професійної підготовки студентів у ВНЗ. *Гуманітарний вісник ДВНЗ «Переяслав-Хмельницького державного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди»*. 2013. Вип. 30. С. 281–286.
- Хатунцева С. М. Самовиховання як компонент самовдосконалення вчителя. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. 2014. Вип. 40. С. 398–405.
- Хатунцева С. М. Педагогічне самовдосконалення в контексті здоров'язберезувального дискурсу. *Дискурс здоров'я в освіті: філософія, педагогіка, антропологія, психологія*. 2016. Т. 2. С. 34–36.
- Юшко О. В., Борейко Н. Ю., Азаренкова Л. Л. Організація фізичного виховання студентів у ЗВО США та Великої Британії. *Теорія та методика навчання та виховання*. 2025. № 58. С. 113–124. DOI: <https://doi.org/10.34142/23128046.2025.58.10>
- Hrineva V., Zhernovnykova O., Kovalenko O. European experience in training prospective teachers. *Лідер. Еліта. Суспільство*. 2018. Вип. 1. С. 91–99. DOI: 10.20998/2616-3241.2018.1.09.
- Kabus N. Providing a spiritually full stimulating and creative environment as the condition of effectiveness of social and pedagogical activities for sustainable development of social groups. *Journal of Sociology and Anthropology*. 2017. Vol. 1, No. 1. P. 17–25.
- Zhernovnykova O. A., Nalyvaiko O. O., Nalyvaiko N. A. Formation of information and digital competence of future teachers in the context of the development of the New Ukrainian School. In: *Theory and practice of introduction of competence approach to higher education in Ukraine*. Vienna: Premier Publishing, 2019. P. 208–216.

REFERENCES:

- Hrineva, V., Zhernovnykova, O. & Kovalenko, O. (2018) European experience in training prospective teachers. *Lider. Elita. Suspilstvo*, Is. 1, S. 91–99. DOI: 10.20998/2616-3241.2018.1.09.
- Kabus, N. (2017) Providing a spiritually full stimulating and creative environment as the condition of effectiveness of social and pedagogical activities for sustainable development of social groups. *Journal of Sociology and Anthropology*, Vol. 1, No. 1, P. 17–25.
- Kabus, N. D. (2011) Formuvannya tvorchoi osobystosti yak umova zberzhennia psykhychnoho zdorov'ia ditei, pozbavlenykh batkivskoho pikluvannya [Formation of a Creative Personality as a Condition for Preserving the Mental Health of Children Deprived of Parental Care]. *Pedahohika zdorov'ia*, S. 81–84. [in Ukrainian].

- Kabus, N. D. (2012) Do problemy formuvannia dukhovnoho zdorov'ia osobystosti [On the Problem of Formation of Spiritual Health of the Individual]. *Pedahohika zdorov'ia*, S. 141–144. [in Ukrainian].
- Khatuntseva, S. M. (2013) Formuvannia zdorov'iazberezhualnoi kompetentnosti maibutnyoho pedahoha na zasadakh indyvidualizatsii profesiinoi pidhotovky studentiv u VNZ [Formation of Health-Saving Competence of the Future Teacher on the Basis of Individualization of Students' Professional Training in Higher Education Institutions]. *Humanitarnyi visnyk DVNZ «Pereyaslav-Khmelnyskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni H. S. Skovorody»*, Is. 30, S. 281–286. [in Ukrainian].
- Khatuntseva, S. M. (2014) Samovykhovannia yak komponent samovdoskonalennia vchytelia [Self-Education as a Component of Teacher's Self-Improvement]. *Suchasni informatsiini tekhnologii ta innovatsiini metodyky navchannia u pidhotovtsi fakhivtsiv: metodolohiia, teoriia, dosvid, problemi*, Is. 40, S. 398–405. [in Ukrainian].
- Khatuntseva, S. M. (2016) Pedahohichne samovdoskonalennia v konteksti zdorov'iazberezhualnoho dyskursu [Pedagogical Self-Improvement in the Context of Health-Saving Discourse]. *Diskurs zdorov'ia v osviti: filozofii, pedahohika, antropolohiia, psykholohiia*, Vol. 2, S. 34–36. [in Ukrainian].
- Romanovskyi, O., Hrynova, V., Zhernovnykova, O., Shtefan, L. & Fazan, V. (2018) Formuvannia tsyfrovoi kompetentnosti maibutnikh uchyteliv matematyky: konstaturuyuchy etap [Formation of Digital Competence of Future Mathematics Teachers: Ascertaining Stage]. *Information Technologies and Learning Tools*, Vol. 65, №3, S. 27–39. DOI: <https://doi.org/10.33407/itlt.v65i3.2412>. [in Ukrainian].
- Yushko, O. V., Boreiko, N. Yu. & Azarenkova, L. L. (2025) Orhanizatsiia fizychnoho vykhovannia studentiv u ZVO SShA ta Velykoi Brytanii [Organization of Physical Education of Students in Higher Education Institutions of the USA and Great Britain]. *Teoriia ta metodyky navchannia ta vykhovannia*, № 58, S. 113–124. DOI: <https://doi.org/10.34142/23128046.2025.58.10>. [in Ukrainian].
- Zhernovnykova, O., Nalyvaiko, O. & Chornous, N. (2017) Intellectual competence: essence, components, levels of formation. *Pedahohika ta psykholohiia*, Is. 58, S. 33–42. DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.1116977>.
- Zhernovnykova, O. A., Nalyvaiko, O. O. & Nalyvaiko, N. A. (2019) Formation of information and digital competence of future teachers in the context of the development of the New Ukrainian School. In: *Theory and practice of introduction of competence approach to higher education in Ukraine*. Vienna: Premier Publishing, P. 208–216.

Інформація про автора:

Селіванов Євген Вікторович:

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1662-470X>; здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти, Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди, вул. Алчевських, 29, м. Харків, Україна, 61002
e-mail: selivanovyevhen@hnpu.edu.ua

Information about the author:

Selivanov Yevhen Viktorovych:

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1662-470X>; PhD Student (Third /Educational-Scientific/ Level of Higher Education), H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University, 29 Alchevskykh St., Kharkiv, Ukraine, 61002
e-mail: selivanovyevhen@hnpu.edu.ua

Цитуйте цю статтю як: Селіванов Є. В. Формування готовності майбутніх викладачів фізичної культури до використання здоров'язберезувальних технологій у професійній діяльності. *Теорія та методика навчання та виховання*. 2025. № 59. С. 289-298.

DOI: <https://doi.org/10.34142/23128046.2025.59.21>

Дата надходження статті до редакції: 09.10.2025

Стаття прийнята до друку: 23.10.2025